

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل نقش مؤلفه های تأثیر گذار بر ارتقاء کیفیت فضایی پیاده راه در محدوده بافت تاریخی تهران با رویکرد توسعه پایدار (مطالعه موردی: منطقه 12 تهران)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

الهام امینی - استادیار و مدیر گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

مهديه سادات حاجیان - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پردیس

خلاصه مقاله:

آنچه امروز در سیاستهای برنامه ریزی شهری مهم است تقویت پیاده راه ها و فراهم ساختن فضاهای سکونتگاهی همراه با ایجاد تسهیلات برای پیاده روی آسان و ایمن می باشد. ارتقاء کمی و کیفی محیط های شهری ایجاد زمینه برای افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی شهروندان در محیط های امن و سالم، افزایش سرزندگی، توجه به حفظ محیط زیست بر عهده مهندسان شهرسازی می باشد. در کنار همه این موارد توجه به کیفیت بافت فضاهای تاریخی یک مسئله بسیار مهم است که متأسفانه امروزه شهرسازی مدرن با اتکای بیش از حد به حرکت سواره باعث کاهش ارزش های اجتماعی، فرهنگی، بصری اینگونه بافتها شده و جلوه های نامطلوبی را از نظام شهرسازی ارائه داده است. حفظ و ساماندهی بافت فضاهای تاریخی از طریق برنامه ریزی و طراحی مسیرهای پیاده جزء اقدامات ضروری و با اهمیتی است که خوشبختانه در سالهای اخیر در ایران بدان توجه شده است. در مقاله حاضر سعی بر آن است شاخص های مؤثر بر ارتقاء کیفیت بافت فضای تاریخی منطقه از طریق پیاده راه سازی شناسایی شود. هدف از انجام این مطالعه تأثیر مؤلفه های کالبدی موجود در ارتقاء کیفیت محیط محدوده مورد مطالعه از دیدگاه شهروندان می باشد. در این زمینه پژوهش کاربردی حاضر با روش توصیفی- تحلیلی و با استناد به مطالعات و بررسی های میدانی در رابطه با محدوده مورد مطالعه، همچنین با استفاده از نرمافزار SPSS سعی در پاسخگویی به سوالات پژوهش داشته است. با تکمیل پرسشنامه از عابرنان (n=400) عوامل مؤثر بر افزایش کیفیت بافت از طریق قابلیت پیاده مداری تدقیق گردیده و سپس با استفاده از تحلیل رگرسیون خطی چندگانه این عوامل طبقه بندی شده است. با توجه به یافته های تحقیق ارتباط معناداری بین شاخص های تأثیرگذار و افزایش کیفیت بافت فضای تاریخی منطقه 12 تهران وجود دارد و جزء اولویت های اول می باشد و همچنین بسیاری از ویژگی های ناشی از برنامه ریزی پیاده که ارتباط نزدیکی با کیفیت فضایی در شهرها دارند از قبیل قابل دسترس بودن خدمات و تجهیزات شهری، محیط زیست پاک، تشویق به سفرهای پیاده و همین طور ارتقای تعامل اجتماعی و تجمع پذیری در جهت دستیابی به توسعه پایدار در شهر تهران تسهیل گر می باشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت محیط شهری، پیاده راه، منطقه 12 شهر تهران، فضای شهری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377806>

